

รายงานการประชุม
คณะกรรมการนโยบายและแผนการบริหารราชการ
สภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ /๒๕๕๑
วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ห้องประชุมกรมการหมายเลข ๓๑๐๑ ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

(นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ดิฉันขอเปิดการประชุมคณะกรรมการนโยบายและแผนการบริหารราชการ ในวันนี้ได้เชิญที่ปรึกษาทุกท่านมาร่วมรับทราบเรื่องคำชี้แจงกรอบการประเมินผลของข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ว่ามีความคิดเห็นเป็นประการใด เพราะว่าบ่ายวันนี้จะได้เสนอ อ.ก.ร. ประเมินฯ เพื่อพิจารณา ซึ่งจะเสนอในเรื่องกรอบก่อน อ.ก.ร. ประเมินฯ เสร็จแล้ว เมื่อ อ.ก.ร. ประเมินฯ เห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบเป็นประการใด แต่ละสำนักงานจะได้มาทำรายละเอียด มาเจรจากันกับผู้ทำข้อตกลง แล้วจะเข้า อ.ก.ร. ประเมินฯ อีกครั้งหนึ่ง แล้วก็เข้า ก.ร. ในเดือนกุมภาพันธ์ หลังจากนั้นก็จะมีการลงนามในข้อตกลง ฉะนั้นบ่ายวันนี้ของ อ.ก.ร. ประเมินฯ ก็จะเป็นกรอบครั้งแรก ซึ่งที่มาก็จะเกิดจาก อ.ก.ร. ประเมินฯ ให้ ๒ สำนักงานตั้งกรรมการทำกรอบตัวชี้วัดเอง โดยมีที่ปรึกษา มีท่านรองเลขาธิการ ก.พ.ร. มาร่วมเป็นกรรมการ ซึ่งท่านประธานมีชัยก็ได้ตั้งกรรมการประกอบด้วย ทางรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และรองเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักนโยบายและแผนของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา กลุ่มงานนโยบายและแผนของสภาผู้แทนราษฎร โดยมีสำนักงานเลขานุการ ก.ร. เป็นกรรมการ กรรมการก็พิจารณาเสร็จแล้วก็เข้าคณะกรรมการนโยบายและแผนฯ ในวันอังคาร ในเรื่องของกรอบตัวชี้วัดของสำนักต่าง ๆ แล้วเมื่อวานนี้ก็เป็นกรอบตัวชี้วัดของที่ปรึกษาแต่ขาดองค์ประกอบคือว่าที่ปรึกษาทุกท่านยังไม่ได้ทราบใช้ไหม ท่านบอกว่าให้ที่ปรึกษาทุกท่านรับทราบตัวชี้วัดพร้อมกัน ถ้ามีความคิดเห็นประการใดก็ได้เอาไปเสนอ อ.ก.ร. ประเมินฯ ในช่วงบ่ายนี้ เริ่มแรกกรอบตัวชี้วัดก็ดูเอกสารในเล่มนี้ ตรงที่มา Index ๓ ก็จะมีการวัดเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการวัดเหมือนปี ๒๕๕๐ จะเปลี่ยนน้ำหนักร้อยละ ปี ๒๕๕๐ น้ำหนักเชิงปริมาณร้อยละ ๖๐ และเชิงคุณภาพร้อยละ ๔๐ แต่ปี ๒๕๕๑ ก็จะเปลี่ยนเป็นเชิงปริมาณร้อยละ ๕๐ และเชิงคุณภาพร้อยละ ๕๐ เพื่อให้น้ำหนักของปริมาณและคุณภาพเท่ากัน และการวัดของปี ๒๕๕๐ ก็มี ๕ ภารกิจ รวมเป็นบทบาทหลักขององค์กร ๓ เรื่อง และตามคำรับรอง ๑ เรื่อง และเรื่องอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย ๑ เรื่อง รวม ๕ เรื่อง แต่ปีใหม่นี้ท่านรองฯ พรพิมล เสนอว่าควรจะวัดภารกิจตามยุทธศาสตร์ด้วย เพราะฉะนั้นก็เลยไปลดบทบาทหลักขององค์กรจาก ๓ เรื่อง เหลือ ๒ เรื่อง และก็

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

ตามคำรับรอง ๑ เรื่อง ตามยุทธศาสตร์ที่ได้รับมอบหมาย ๑ เรื่อง ตามโครงการกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ๑ เรื่อง ก็คือ ๕ เรื่องเท่าเดิมณะคะ นั่นคือหน้าที่ ๑ ท่านที่ปรึกษาหารือใหม่คะ หน้าที่ ๒ คือการดำเนินงาน อาจจะเป็นงานที่ทำต่อเนื่องมาจากปี ๒๕๕๐ ก็ได้ และงานยังไม่แล้วเสร็จ หรือจะเป็นงานในปี ๒๕๕๑ ที่ทำใหม่ก็ได้ เพื่อให้โอกาสว่างงานบางชิ้นอาจจะไม่เสร็จในปีเดียวคะ แล้วก็ป็นงานที่บรรยายใน Job description หรืองานที่เป็นตามภารกิจที่เป็นบทบาทหลักขององค์กร แล้วงานนั้นต้องได้รับความเห็นชอบหรือได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ คืองานบางที่อาจจะได้รับมอบหมายจากท่านประธาน แต่ว่าเมื่อเราจะเอามาเสนอ เราก็ต้องเสนอให้ท่านเลขาฯ เห็นชอบว่า เราได้รับมอบหมายจากประธาน ก็มาให้ท่านเลขาฯ เห็นชอบในข้อที่ ๒ นะคะ ข้อที่ ๓ ก็ต้องมีคำรับรองของผู้ดำเนินการและหลักฐาน ที่แสดงว่างานนั้นมีการปฏิบัติจริง ข้อที่ ๔ ผลงานนั้นจะต้องส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผล ขององค์กร ข้อที่ ๕ การเสนอผลงานก็ต้องมีการรวบรวมข้อมูล ทบทวน ศึกษา วิเคราะห์ วางกรอบ การทำงาน ขั้นตอนการทำงาน และมีการจัดทำรายงานพร้อมข้อมูล ประกอบด้วยหลักฐานการดำเนินงาน นี้คือเกณฑ์ ๕ ข้อ และก็มีเกณฑ์การให้คะแนนเชิงปริมาณ คือ ๑ คะแนน จะได้เมื่อได้เสนอผลงานที่เป็น บทบาทหลักขององค์กร ๑ เรื่อง ๒ คะแนน กับบทบาทหลักขององค์กร ๒ เรื่อง ๓ คะแนน กับบทบาทหลัก ขององค์กร ๒ เรื่อง เพราะมันได้มาจาก ๒ คะแนนแล้วใช้ใหม่คะ แล้วก็เพิ่มภารกิจที่ทำตามคำรับรอง หรือภารกิจตามยุทธศาสตร์ที่ได้รับมอบหมาย อันนี้ให้เลือกได้ว่าจะเอาคำรับรองมาหรือภารกิจมา ตามยุทธศาสตร์มา เพื่อเป็นคะแนนที่ ๓ พอคะแนนที่ ๔ กับบทบาทหลักขององค์กร ๒ เรื่องนี้ได้มาจาก ๒ คะแนนแล้ว แล้วก็ภารกิจที่ตามคำรับรอง ๑ เรื่อง และภารกิจที่ทำตามยุทธศาสตร์ ๑ เรื่อง

นางสุภารัตน์ วสะภาคย์ : ขออนุญาตนะคะ ๔ คะแนน เมื่อก่อนนี้ได้ขอปรับในที่ประชุม แล้ว แต่ตรงนี้ยังไม่ได้ปรับว่าและภารกิจที่ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ได้รับมอบหมาย หรือภารกิจ ที่กำหนดเฉพาะกิจกรรมโครงการที่ได้รับมอบหมาย ๑ เรื่อง คือเลือกได้ระหว่าง ๒ ภารกิจในบทบาทหลัก ขององค์กร ๒ เรื่องนี้บังคับ ภารกิจที่ดำเนินการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ๑ เรื่อง นี้บังคับนะคะ แล้วก็ ให้เลือกระหว่างและภารกิจที่ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ได้รับมอบหมาย หรือภารกิจที่กำหนดเฉพาะ กิจกรรมโครงการที่ได้รับมอบหมาย ๑ เรื่อง ซึ่งเมื่อก่อนนี้ได้เสนอในที่ประชุมแล้ว

ประธาน : นี่คือท่านที่ปรึกษาเสนอ แต่ว่าไม่ได้มีมติเป็นอย่างไรคะ ท่านที่ปรึกษา ท่านอื่นว่าอย่างไรคะ

นางบุญรักษา ชมชื่น : คือหมายถึงว่าอย่างไรคะเมื่อก่อนที่เราคุย คือทางที่ปรึกษาสุภารัตน์ เสนอ แต่ท่านเลขาฯ คงลืมประเด็นนี้ไป แล้วก็ยังไม่ได้ลงมติ คิดว่าควรที่จะต้องทบทวนถ้ายังจะยืนยัน แต่ตัวพี่ก็ได้พูดในภาพรวมไปให้ว่า สิ่งสำคัญในการทำงาน ในการเสนอผลงานคือการมอบหมายงาน

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

ก็อยากให้ท่านที่ไม่ได้เข้าเมื่อวานนี้ ก็รับทราบไว้ว่าท่านเลขฯ ก็รับปากแล้วว่า จะมอบหมายงานให้
ทุก ๆ คน สิ่งที่เป็นปัญหาอยู่ ท่านก็รับปากแล้วก็ไม่ต้องกังวลในเรื่องการมอบหมาย

ประธาน : ตรงนี้คือว่าที่ปรึกษาสุภารัตน์เสนอจริง แต่ว่าก็ไม่ได้มีการแก้ไข ท่านเลขฯ
เลยให้มาเจรจาว่าตรง ๔ คะแนนนี้จะเป็นอย่างไ

นางบุญรักษา ชมชื่น : หมายถึงว่าให้ท่านอื่น ๆ ก็ช่วยดูด้วยก็แล้วกัน แล้วในภาพรวม
ของที่ปรึกษา พี่คิดว่าตรงแค่นี้ก็คือสภาผู้แทนราษฎร แต่การที่เราจะบังคับมันทั้ง ๒ สภา คือมันจะต้อง
เหมือนกันทั้ง ๒ สภา ทางวุฒิสภาก็ยังไม่ได้รับทราบว่าการกำหนดเกณฑ์ กำหนดกรอบอะไรขึ้นมา
มันเป็นอย่างไร โดยหลักแล้วมันควรที่จะระดมที่ปรึกษาทั้งหมด แล้วก็มาคุยกัน คือพี่คิดว่าการทำงาน
เราไม่ล่องรู้ในการทำงานของกันและกัน เพราะที่ปรึกษามีหลายหลาก หลายตำแหน่ง และทางของวุฒิสภา
มีที่ปรึกษาระดับ ๑๑ จำนวน ๓ ท่าน เราก็ควรที่จะให้เกียรติท่าน ท่านก็ควรที่จะมามีส่วนรับรู้ รับเห็น
มีส่วนในการระดมความคิดเห็น เพราะถามแล้วก็ไม่มีใครรู้เรื่อง คือถ้าท่านคิดว่าการประชุมของท่าน
มันจะเปลืองงบประมาณในการที่เสียเบี้ยประชุม ท่านก็สามารถที่จะเชิญมาในระหว่างการทำงานได้
แต่ถามแล้วว่ามีคน ๆ เดียวที่เป็นที่ปรึกษาเข้าไป แต่ก็ไม่ใช่ว่ามาปรึกษาพวกเราว่า เราคิดหรือเห็นอย่างไร
เมื่อวานท่านเลขฯ ถาม ดิฉันก็ไม่อยากพูด เพราะว่ามันไม่ได้เห็นอะไรมาก่อน ก็เหมือนแบบว่าเอาตัวนี้มา
เพื่อให้เรายอมรับ คือการที่จะทำมันต้องดูตั้งแต่พื้นฐานเบื้องต้นมาจากกรอบแนวคิดว่าคุณคิดมาจาก
ฐานอะไร ทำมาอย่างไร อะไรลักษณะอย่างนี้ คือเราก็ไม่ได้รับทราบ พอถามทางวุฒิสภา วุฒิสภาเขาก็
ยังไม่รู้เรื่องใหญ่ ก็ฝากเอาไว้ว่า ๑. เพื่อการบริหารจัดการที่มันดี มันเจริญก้าวหน้า และก็เพื่อความก้าวหน้า
ขององค์กร มันคงจะต้องคิดอะไรที่ทำให้มันเสมอภาค และให้เที่ยงธรรมและถ้วนทั่ว อยากฝากตรงนี้จะรู้
คนคนเดียว มันคงเป็นไปได้ไม่ได้ แล้ว ณ วันนี้ บางคนไม่ได้เอกสาร ก็ไม่ได้ศึกษามาก่อนใช้ใหม่คะจะถามว่า
มีความเห็นอย่างไร ก็อย่างเมื่อวานเอกสารก็เพิ่งมา ก็เพิ่งอ่านอะไรอย่างนี้ การอ่านมันก็ต้องวิเคราะห์ ต้อง
ใช้เวลา เพราะคุณทำกันมา คุณทำกันมาตั้งแต่ตั้งก็เดือน แล้ววันนี้เดือนอะไรแล้ว อย่างคุณบอกว่า
ทำภารกิจตามยุทธศาสตร์ คุณคิดขึ้นมาอะไรอย่างนี้ งานมันผ่านไปแล้ว ๓ เดือน ปี ๒๕๕๑ คุณอย่าลืม
แต่คุณจะมาตั้งต้นชีวิตใหม่กันอีกแล้ว เราคงไม่ใช่มานับหนึ่งใหม่ในการที่ประเมินตัวชีวิต เราทำมาแล้ว ๒ ปี
ถึงแม้ว่าคุณอยากจะเปลี่ยนหลักเกณฑ์ เปลี่ยนบริษัท แต่ความก้าวหน้าขององค์กร
เราต้องคงไว้ ไม่ใช่นับ ๑ ใหม่ ไม่ใช่มาตั้งกรรมการทำอะไรกันใหม่ มันไม่ใช่คะ เพราะเขาจะต้องมองว่า
ความก้าวหน้าขององค์กรมันเป็นไปในทิศทางไหน อย่างไร สมมุติว่าการทำ KM คุณบอกตั้งกรรมการ
มันไม่ใช่ตั้งกรรมการแล้วคะ ตอนนี้อองค์กรที่เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ยกตัวอย่างอย่างนี้ แล้วคุณก็เขียนมา
พี่บอกไม่อยาก Comment หรือ Comment ก็เหมือนแบบไอคือบังเอิญทางรองฯ พรพิมล ท่านอยู่

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

ที่เราพูด เราถือว่าเป็นกันเองเพราะอยู่ด้วยกัน แต่ว่าเมื่อวานนี้ไม่อยากจะพูดหรอก เพราะว่าถ้าพูดแล้ว มันจะเห็นว่าเราทำงานอย่างไร ลักษณะอย่างนี้ พี่ก็ไม่ต้องมาให้มาว่าเรามาตั้งต้นใหม่ เราต้องก้าวหน้า ออกไปในความเห็น ไม่ใช่ที่เราจะมาเริ่มต้นกันใหม่ เราก็ไปทำอะไรแล้วมันก็จะไม่ทันการณ์ แล้ววิธีการ เสนอผลงาน ท่านคิดได้ว่า โอ.เค. พวกที่ปรึกษา ท่านจะให้เขายืนอยู่จุดไหน ถึงแม้ว่าเขาไม่มีที่นั่ง อยู่ในผู้บริหาร แต่ที่ยืนเขาอยู่ตรงจุดไหน แล้วการทำงานของเขา ท่านรับรู้ใหม่ว่าเขาลำบากในการเสนอ ผลงานอย่างไร ๑. เครื่องมือไม่มี ที่ทำพิมพ์เองก็ไม่ได้ ถ้าเกิดลูกน้องเก่าเขาไม่ต้อนรับ ใครจะพิมพ์ให้ ใครจะจัดทำให้ เอกสาร ๕ เล่ม อะไรลักษณะอย่างนี้ คือเราไม่มีเครื่องมือ ที่สำคัญตรงนี้นั้นก็เหมือนต้องไป ให้อะไร เราไม่ได้เป็นผู้บังคับบัญชาแล้วลักษณะอย่างนี้ จะทำอะไรคืออยากจะมีคำแนะนำขององค์กร ต้องคิดถึงเครื่องมือในการทำงานให้กับเขาด้วย ตรงนี้คิดบ้างไหม แต่จะไม่คิดก็ได้ คุณจะต้องมา Present งานนะ คุณจะต้องอย่างนั้นอย่างนี้เป็นผู้อำนวยการอย่างนี้ มันไม่ใช่ ทำเท่า ๆ กับรองฯ เลขฯ นั้นละ รองฯ เลขฯ ทำอะไร อย่างไรก็ควรที่จะทำเหมือน ๆ กัน ในลักษณะที่ ๑๐ หรือที่ ๙ เท่า ๆ กันลักษณะ อย่างนี้ พี่ว่ามันต้องเสมอภาคกัน และมาบริหารจัดการให้เขาว่าจะให้มันดี อยากจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เครื่องมือท่านต้องจัดมาให้เรา เพราะว่าที่เข้าไปอ้อนวอน คือเหมือนกับว่าบางคนต้องไปอ้อนวอนให้เขา ทำ แต่อย่างพี่ก็ไม่ใช่ ลูกน้องบางคนเขาเห็นใจ เขาบอกไม่เป็นไรนะพี่ จะพิมพ์อะไรก็มาบอก มันบอกไม่ถูกเป็นการทำงานที่ไม่ได้ภาคภูมิใจว่าต้องไปแบบว่าให้คนอื่นเขาทำ อะไรอย่างนี้ในลักษณะนี้ เพราะตรงนี้ต้องคิดด้วย ก็ฝากตรงนี้อาไว้

นางสุภารัตน์ วสะภาคย์ : ขออนุญาตนะคะ ที่ท่านบุญรักษาพูดก็ยอมรับนะคะ ในส่วนที่ว่าไม่ได้มีการหารือที่ปรึกษาก่อน แต่ว่าจริง ๆ แล้วในส่วนของฝ่ายบริหารก็มีการเชิญบางหน่วยงาน เข้าไป แต่ว่ายอมรับว่าตรงนี้อาจจะมีการผิดพลาดนิดหนึ่ง ที่ไม่ได้มีการเชิญที่ปรึกษาเข้าไปให้ข้อเสนอแนะ เลย ซึ่งตรงนี้เรียนนิดหนึ่งว่าจริง ๆ แล้วก็ได้มีการปรับปรุง คือได้มีการพยายามที่จะทำให้การทำงานที่ ก่อตั้งครั้งนี้มีความเป็นไปได้สำหรับกลุ่มงานของพวกเรามากที่สุด ทั้ง ๆ ที่ในที่ประชุมขออนุญาต พูดในที่นี้ได้เลยพยายามจะให้วัดตาม JD พยายามจะให้มีการเน้นแต่ตรง JD โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภารกิจที่ได้รับมอบหมายในข้อที่ให้มีการวิเคราะห์ วิจัย ซึ่งก็พยายามที่จะชี้แจงในที่ประชุมมาจนกระทั่ง ได้มาเป็น ๕ เรื่อง และก็มีการนำเสนอด้วยซ้ำว่า ที่ ๙ อาจจะมี ๕ เรื่อง ที่ ๑๐ ๖ เรื่อง ที่ ๑๑ ๗ เรื่องอะไร ด้วยซ้ำ ซึ่งก็พยายามรักษามาตรฐานของโครงการที่ปรึกษาตรงนี้ในส่วนที่ที่จะทำงานได้ด้วย และก็ ในเรื่องของการเรียนท่านบุญรักษานิดหนึ่งว่าทำไมจะต้องมีที่เขียนเอาไว้ว่าให้มีกรรมการ อย่างเช่น KM ที่มีตั้งไว้แล้ว เมื่อวานนี้ก็คุยกับท่านรองฯ จเร ว่ามันอาจจะต้องปรับปรุงเพราะว่าที่จำเป็น เขาให้มา

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

ว่าถ้าตั้งกรรมการมันก็จะได้ ๑ คณะแน่ แต่มันจะมีตรงที่ถ้าดูตามเกณฑ์การให้คณะนี้ ภารกิจของ คณะกรรมการ KM คราวที่แล้ว มันจะไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่เขากำหนด คือการที่เขาใส่ลงไปตรงนี้ว่า ตั้งกรรมการ ถ้าเป็นไปได้มันจะต้องปรับทีมงานใหม่ แล้วก็ต้องทำแผนจัดการความรู้ ประจำปี ๒๕๕๑ ซึ่งกรรมการชุดเก่า ภารกิจตามกรรมการชุดใหม่มันจะต่างกัน ตรงนี้มันจะมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุง กรรมการใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่เราจะได้คณะแน่ และอีกเรื่องหนึ่งเครื่องมือในการทำงานที่ ท่านบุญรักษาพูด จริง ๆ แล้วได้เรียนท่านเลขฯ ไปตั้งแต่วันที่เราลงนามในบันทึกข้อตกลงครั้งที่แล้ว ที่ท่านบุญรักษาจำได้ ซึ่งท่านเลขฯ ก็ได้สั่งการแล้วว่าให้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการเรื่องนี้ให้ด้วย แต่ตอนนี้ก็ยังไม่เห็นอะไร

นางบุญรักษา ชมชื่น : พูดเรื่องของ KM ที่คิดว่ายังคงไม่เข้าใจเรื่อง KM KM ครั้งที่แล้ว ทำถูกขั้นตอนทุกอย่างเลย ทำเป็น Step ไปดูของการให้คณะแน่ ไม่ใช่ไม่ได้เป็นไปตามแผนอะไรอย่างนี้ แต่ที่พี่พูดว่านี่เป็นปีที่ ๓ แห่งการประเมินตัวชี้วัด ปีที่ ๓ ที่เราจะรับเงินงบประมาณของชาติมาใส่กระเป๋า แต่สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงคือความเจริญก้าวหน้าขององค์กร ไม่ใช่มาเริ่มนับ ๑ กันใหม่ ถึงแม้ว่าคุณจะเปลี่ยน บริษัท แต่สิ่งที่คุณทำมาแล้วคุณต้องเอามาต่อยอด ไม่ใช่มาเริ่มต้น ก็อย่างที่พี่พูดเมื่อวานนี้การบริหาร ความเสี่ยงจะตั้งทำไม คือทุกอย่างมันมีอยู่แล้ว เราก็ต้องพัฒนาตรงจุดนั้น ปรับแผน ปรับกระบวนการ มันต้องเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่ว่ามานับ ๑ ใหม่ แต่เท่าที่ดูเอกสารมานับ ๑ ใหม่ คนทำก็ถึงว่าทำไมฉันจะต้อง มาทำอะไรใหม่หรือสำหรับการเปลี่ยนบริษัท มันไม่ใช่ ในความคิดเห็นที่อย่างนี้ แต่ท่านอื่นจะมีความคิดเห็น อย่างไร ก็ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็น แต่ว่าในฐานะที่ได้ช่วยท่านรองฯ จเร ทำเรื่อง KM และก็เป็นคน เริ่มต้นมาทั้ง KM ทั้งการบริหารความเสี่ยง คือก็เป็นตัวช่วย ก็เลยรู้งานตลอด ก็ได้ส่งเรื่อง KM เป็นการ ประเมินด้วย เพราะฉะนั้นเวลาดูเอกสาร อย่างเมื่อวานนี้ท่านเลขฯ บอกว่า Comment ใหม่อะไรต่ออะไร อย่างนี้ มันมองแล้วแบบว่าอย่างไร มันมาเร็วมาก เอกสารอย่างนี้คือต้องให้มาอ่านศึกษา แล้วก็เอาไปอ่าน แล้วทำไมเราจะต้องนับ ๑ ใหม่หรือ ก็เลยต้องทวนถามเท่านั้นเอง

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

ประธาน : ที่นี้ตามกรอบตัวชี้วัด ที่ปรึกษามีความเห็นอะไรใหม่คะ ตรง KM บริหาร
ความเสี่ยงเป็นอีกทีหนึ่ง แต่ตรงนี้ โอ.เค. ใหม่

นางบุญรักษา ชมชื่น : คือในเรื่องของที่ปรึกษาที่พี่พูดไว้แล้วว่า ๑. การที่ว่าเราจะให้
ทำผลงานที่ขึ้น ๆ ลักษณะอย่างนี้ คือเขาจะกำหนดมา ถามว่าทำได้ไหม คือให้เท่าไรก็ต้องทำ มันเหมือนว่า
จะบอกว่าทำไม่ได้ได้อย่างไร แต่ว่าที่พี่ให้คิดถึงกระบวนการ วิธีการ มันจะเป็น พ.ศ. แห่งการพูดความจริง
ใหม่ในการทำงาน พี่ถามตรงนี้แค่นั้นละ ว่าทุกคนมีความลำบาก

ประธาน : อย่างคุณติ่มเสนอ พี่เห็นด้วย ที่บอกว่า ซี ๙ ซี ๑๐ ควรต่าง พี่ก็เสนอในที่
ประชุมและที่ท่านสุภารัตน์บอกว่า จะซีอะไรก็ ๕ เรื่องเหมือนกัน ตรงนี้

นางบุญรักษา ชมชื่น : พี่คิดว่าน่าจะเป็นคนอื่นที่ไม่ได้เข้า ถามไปที่ละคนก็แล้วกัน

นางสาวอภิญญา วงษาทุตน์ : จริง ๆ แล้วไม่อยากจะพูดนะคะ ไม่อยากพูดมาก ๆ
เลย ดิฉันเห็นด้วยกับท่านปรึกษานางบุญรักษา คือวันนี้ไม่ใช่วันแรกที่ประเมิน ถ้าจะถามตรงนี้ตัวชี้วัดพวกนี้
คุณเอามาจากไหน คุณเอามาจากหลักอะไร ทฤษฎีอะไรตั้งเป็นตัวชี้วัดพวกนี้หรือคิดตามที่ยากจะชี้วัด
แบบนี้ จริง ๆ มันต้อง Refer ถึงให้ได้นะคะ เพราะถ้าคุณจะใช้ของ Balance scorecard มันก็เป็นอีก
เรื่องหนึ่ง คือมันอิงทฤษฎีไม่ได้ในขณะที่เวลาเราจะประเมินใคร คุณต้องมีทฤษฎี คุณต้องมีอันโน้น อันนี้
มานะ แต่เวลาทำงานจริง ๆ ออกมา แม้แต่ที่ปรึกษาเองไม่มีใครได้รู้เลยว่าตัวชี้วัดคุณกำหนดอย่างไร
ถ้าคุณกำหนดโดยกลุ่มงานนโยบายและแผนมันต้องให้ใช้กลุ่มงานนโยบายและแผนเป็นคนประเมินตัวเอง
ไม่ใช่ให้คนอื่นเขา ถ้ากลุ่มที่ปรึกษาเป็นคนกำหนดตัวชี้วัด เขานั้นละจะเป็นคนที่มีส่วนร่วมในการทำตัวชี้วัด
ตรงนั้นออกมา และก็เป็นการยอมรับ Sign ๒ ปีท่านที่ปรึกษานางบุญรักษาเป็นมาก่อน ไม่เคย Sign เลยนะคะ
งาน ไม่เคยมอบหมายงานและก็ยังเหมือนเดิมอีก และแม้แต่วันนี้จะ ๔ เดือนแล้วก็ยังไม่มอบหมาย
สักชิ้นเลย ท่านที่ปรึกษานางบุญรักษาบอกว่า จะเอาความจริงหรือความเท็จหรือโกหก ใช้ ถ้าคนโทรมาปรึกษา
เยอะเยอะและทำเป็นเรื่องขึ้นมาและมันได้ทั้งนั้น วันนี้ผู้ว่าต้องเลขาธิการเห็นชอบนะ และคุณรู้ไหม
ทำอย่างนี้เลขาธิการจะติดคุกนะ เพราะบอกว่าเลขาธิการไม่เคยมอบหมายงานให้กับที่ปรึกษาเลย
สักคนหนึ่ง หรืออีกหลาย ๆ คนที่เขาไม่ได้รับมอบหมาย มันแปลว่าอะไร แปลว่าคุณไม่ได้ทำการ Sign
งานล่วงหน้า และคุณจะประเมินเขาได้อย่างไร การกำหนดตัวชี้วัดคือคุณต้องมอบงานนี้ให้เขาล่วงหน้า
แล้วคุณประเมินเขาเป็นระยะ ๓ เดือน ๖ เดือน ๙ เดือน ๑๒ เดือน งานมันมีความก้าวหน้าไหม คุณถึงจะ
ให้คะแนนเขาได้ ไม่ใช่เสร็จเรื่องหนึ่งเอาไปคะแนนหนึ่งนะ เสร็จเรื่องที่ ๒ เอาไปคะแนนหนึ่ง เสร็จเรื่องที่ ๓
เอาไปคะแนนหนึ่งนะ ไม่ต้องเรียนก็ได้นะคะเรื่องตัวชี้วัด ไปอ่าน Balance scorecard สัก ๔ รอบ หรือ
ถ้าจะไม่ใช้ Balance scorecard ก็ไปอ่านเรื่องอื่นสัก ๔ รอบให้มันเข้าใจ เพราะมันเป็นภาษาไทย
เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาโยงเข้ามากับที่ปรึกษา คุณได้ให้พวกที่ปรึกษาเขาทำหรือเปล่า หรือให้เพียงคน

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

คนเดียวทำที่จะบอกว่า โอ.เค. และคุณต้อง Refer กลับไปถึงพื้นฐานของคนที่เขาไปเป็นด้วยนะว่า เขามีความรู้ ความสามารถในเรื่องตัวชีวิตใหม่ ไม่ใช่อยากจะทำให้ใครทำ พี่ไม่ได้พูดถึงเรื่องคนนะ พี่กำลังพูดเรื่องหลักการ กลับไปดู บาร์บิโ อ กราฟ พี่ เขา เขาจบมาทางด้านไหน นั่นคือคนที่เชี่ยวชาญ อย่างท่านรองฯ พรพิมล เขาเชี่ยวชาญ ถูกไหมคะ แต่ถามว่าเขาทำงานในนั้นนะ เขาไม่รู้นะคะ เขาไม่รู้งาน และที่ปรึกษาแต่ละด้านก็ไม่เหมือนกัน ที่ปรึกษาระบบนิติบัญญัติกับที่ปรึกษากฎหมายคุณจะ Assume มัน โอ.เค. อันเดียวกัน ใช้ได้ ไม่ใช่คะ ที่ปรึกษานโยบายและแผนกับที่ปรึกษาตงนี้เหมือนกัน ไม่ใช่คะ เพราะฉะนั้นถ้าเราจะเอาภาพรวมของ ๒ สำนักงานมาว่ากันแล้วต้องให้เขาว่าด้วยกันในหลักการก่อน พูดหลักการนะคะ ไม่ใช่พูดโยงไปที่คน และพูดหลักการในฐานะคนที่ เป็นเจ้าของเรื่องต้องใช้สมอง ต้องใช้วิจรรณญาณว่าอย่างนี้มันควรมีกระบวนการทำงานหรือมี Process อะไรที่จะให้เขามาทำตัวชีวิต ทำไมคุณให้สำนักวิชาการเขาไปกำหนดตัวชีวิตล่ะ เขาทำใหม่ ในองค์กรเขาทำนะคะ เขาต้องทำนะคะ ไม่ใช่กลุ่มงานนโยบายและแผนมาเป็นคนกำหนดตัวชีวิตให้กับกลุ่มนั้น กลุ่มนี้ กลุ่มโน้นนะคะ เพราะฉะนั้น ในการทำกำหนดตัวชีวิต อย่างนี้ใช้ได้ไหม กรอบใช้ได้ไหม มันเป็นไหม ถ้าอย่างนั้นคำว่า Participation มันจะไม่มีหรือ การทำพระราชกฤษฎีกาบ้านเมืองที่ดีมันไม่เกิดหรือ トラบใดที่ในความเป็นจริง คุณไม่ได้ทำ ก็ลอกอีก เหมือนกับท่าน ผอ. ก.ร. บอกติ่มว่าคนโทรมาปรึกษาพี่ติ่มเยอะเยอะ หยิบมาเลยสักเรื่องหนึ่งพี่ มันไม่ใช่ แล้ววันนี้คุณยิ่งผูกเข้าไปใหญ่เลยว่าเลขาธิการจะต้องมอบหมายนะ ถึงแม้ไปทำงานให้ใครก็ต้องบันทึกเสนอขึ้นไปถึงเลขาฯ โอ.เค. อย่างนั้นก็เข้าใจ แต่มันทำผ่านมาแล้ว มันควรไหม มันควรใช้แบบนั้นไหม คุณต้องนึกความเป็นจริงในการทำงาน ในการ Sign งานสำหรับงาน มันต้อง Sign ก่อนล่วงหน้าว่าคุณมอบอะไรให้ใคร คนนี้ทำอะไร คนนั้นทำอะไร ไม่ใช่ว่าท่านเลขาฯ จะมามอบเรื่องนิติบัญญัติ จะมามอบเรื่องนโยบายและแผนให้กับที่ปรึกษาอภิงศัญญา หลักใน JD ทำเรื่อง กฎหมาย มันก็ต้องมอบเรื่องกฎหมายเสียเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นบางเรื่องที่ต้องมอบเรื่องยุทธศาสตร์ ก็มอบเรื่องยุทธศาสตร์ เคยมีไหมคะ เป็นที่ปรึกษามา ๒ ปีแล้วยังไม่เคยเลย ยังไม่เคยได้รับมอบหมาย งานเลย ตลกไหม และขณะเดียวกันคุณจะมานับ ๑ ใหม่เมื่อเปลี่ยนบริษัทใหม่ก็ไม่ใช่ งานที่ประเมินมาแล้ว ผลออกมาเป็นอย่างไร ต้องเอาตัวนั้นมาเป็นตัวตั้ง และขณะเดียวกันทำมาแล้วผ่านตงนี้ได้พัฒนา มันขึ้นใหม่ อันนี้พูดภาพรวมทั้งองค์กรไม่ใช่เฉพาะกลุ่มงานที่ปรึกษา คือนี้อยากฝากไว้ และในขณะเดียวกัน ถึงเวลาก็จะมาอย่างนี้ อ่าน ๒ นาทีต้องอ่านให้รู้เรื่องนะ นี่โง่ ไม่ได้เก่ง โดยเฉพาะเรื่องนโยบายและแผน นี่โง่มาก และมานั่งดูตัวชีวิตนี้ไม่รู้เรื่องเลย แต่ถ้าบอกว่าจิตใจใหม่ พี่ไม่จิตใจอะไรเลย ขอให้ทำอย่างที่เขาเขียน ก็แล้วกัน ทำได้ไหมละ คุณสามารถ Force เลขาธิการที่จะให้มา Sign กับเราที่ไม่ให้มอบหมายงานตาม แบบนี้ได้ไหม คุณก็ทำไม่ได้

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

นางสุภารัตน์ วสะภาคย์ : เดี่ยวขอชัดเจนนี้หน่อยนะคะ เมื่อวานท่านเลขาฯ ได้พูด
ในที่ประชุมแล้วว่าท่านจะมอบหมายตามนี้ ตามที่กำหนดในตัวชี้วัด

นางสาวอภิญญา วงษาทุศีร์ : ดิฉันว่านะคะ ถ้าจะพูดกันใช้ยกมือ ไม่ใช่
สวนมาตรงนี้ต้องมีมารยาทในการประชุมด้วยนะคะ

นางสุภารัตน์ วสะภาคย์ : ใช้คำว่า ขออนุญาต แล้วนะคะ

นางสาวอภิญญา วงษาทุศีร์ : ขออนุญาตแล้วแต่ดิฉันยังพูดไม่จบ คุณต้องพูดที่หลัง
เลขาธิการพูดในที่ประชุมเมื่อวาน แต่เลขาธิการไม่ได้พูดในกลุ่มที่ปรึกษา และก็ยังไม่มีวันเวลาที่แน่นอนว่า
จะมอบหมายงานเมื่อไร ที่ดิฉันพูดเพราะว่าดิฉันนึกถึงองค์กร ดิฉันไม่ได้นึกถึงตัวเองนะ ดิฉันไม่สนใจหรอก
จะได้ที่บาท ดิฉันไม่สนใจ ไม่อยาก เพราะเมื่อไม่อยากก็เลยไม่อยู่อย่างอยาก อยู่อย่างสบาย ๆ ไม่มี
ความทุกข์ ไม่มีความสุข แต่ที่พูดเพราะคำนึงถึงองค์กร องค์กรจะต้องก้าวต่อไปข้างหน้า ไม่ใช่หลอก
กันไปวัน ๆ ปีที่ผ่านมาที่หลอกมาแล้วปีหนึ่ง และปีนี้อีก ๔ เดือนแล้วยังไม่มอบงานเลย เหลือเวลาอีก
๘ เดือน และคุณจะประเมินอย่างไร ๔ เดือนที่ผ่านมา คุณเอาอะไรเป็นตัวตั้ง คุณเอางานขึ้นไหนเป็น
ตัวตั้ง ภารกิจ & ขึ้นคุณเอาขึ้นไหนเป็นตัวตั้ง ต่อเนื่องจากปีที่แล้วก็ได้ ปีที่แล้วคนที่เขาไม่มี เขาต่อจากไหน
ละ ต้องขอพระคุณท่านรองฯ อุมาสีร์ที่บอกให้เห็นถึงความแตกต่างที่พูดแล้วในที่ประชุม แต่ท่านก็จะเห็น
เอง ว่าในความเป็นจริงของคนเป็นอย่างไร ระหว่างซี ๙ กับ ซี ๑๐ ที่รับเงินเดือนต่างหรือเหมือนกัน
แต่ความอยากในการประเมินก็อยากประเมินเหมือนกัน เอาแค่ ๕ เรื่องก็พอแล้วไม่ต้องเยอะกว่านั้น
นี่คือข้อเท็จจริงนะคะที่ท่านพูดเอง เพราะฉะนั้นดิฉันอยากให้เห็นความแตกต่างว่า การเป็นที่ปรึกษา
ไม่ว่าจะด้านไหนก็ตามระดับซีมันวัดถึงความเชี่ยวชาญของคนเหมือนกัน เชี่ยวชาญไม่ใช่เชี่ยวชาญแต่ปาก
เชี่ยวชาญนี้เชี่ยวชาญจริง ๆ ในการทำงาน ในการมีความรู้ความสามารถ ในการที่จะแก้ไขปัญหา ตัดสิน
ปัญหา อะไรก็ตามที่คุณเขียนกรอบหรือเกณฑ์การให้คะแนนและก็ฝากเอาไว้ และขณะเดียวกันมันก็ต้อง
เป็นภาพรวมของ ๒ องค์กรเหมือนกันหมด ไม่ใช่ของเราเข้าไปและวุฒิสภาเข้าไป มันไม่ Merge กัน
จริง ๆ แล้วดิฉันเห็นด้วยกับที่ปรึกษานิติรักษา ก็คือต้องเอา ๒ องค์กรนี้มาคุยกันแล้วก็หาจุดร่วมที่ลงตัว
ด้วยกัน แล้วนโยบายและแผนก็ควรเอาหลักเกณฑ์ บอกว่าหลักเกณฑ์ตรงนี้เราจะใช้ตัวนี้ใหม่ หลักการ
คือทฤษฎีแนวคิด เรามาจากแนวคิดทฤษฎีตัวนี้นะ และก็มาเป็นเกณฑ์ของเรา และเกณฑ์การให้คะแนน
ก็เป็นอีกอย่างหนึ่งนะคะ มาตั้งเป็นเกณฑ์ของเราก่อน เกณฑ์เราจะวัดแบบนี้ พูดง่าย ๆ เเชิงปริมาณ
เชิงคุณภาพมันง่ายแต่คุณวัดด้านไหน ความสำเร็จของงานมันออกมาตรงไหน คุณดูที่ไหน ความพึงพอใจ
ของลูกค้าหรือดูที่การประหยัดงบประมาณ หรือดูที่เกณฑ์การให้บริการ ดูเกณฑ์อะไร ถ้าคุณเอา
Balance scorecard คุณก็ ๔ เกณฑ์มันไปได้ไหม มันไปได้แค่ ๒ เกณฑ์ คุณก็บอก ๒ เกณฑ์จาก
Balance scorecard นะ แต่สิ่งที่พูด ถ้าไม่อย่างนั้นองค์กรก็จะวนอยู่อย่างนี้ตลอด งานก็จะไม่ก้าวหน้า

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

ไม่เฉพาะกลุ่มงานที่ปรึกษานะคะ รวมถึงกลุ่มงานอื่น ๆ ด้วย รวมถึงตัวชี้วัดอื่น ๆ ด้วย ไม่ใช่สักแต่จะทำให้เหมือนกับสากลเขา แล้วก็ โอ.เค. จบไปแล้วฉันได้มีการประเมินแล้ว ฉันรับโบนัสแล้ว จบแล้วแต่องค์กรก็ยังเหมือนเดิม นั่นไม่ถือว่ามีประสิทธิภาพ ได้ไป ๑๐๐ ล้านบาท ใช้ไป ๑๐๐ ล้านบาท ได้แค่ประสิทธิภาพนะคะ แต่ถ้าได้มา ๑๐๐ ล้านบาท ใช้ไป ๑๐๐ ล้านบาท แล้วก็ถูกค้ำฟุ้งพ้อใจต่อกฎหมายหรือองค์กรนี้สามารถคุมฝ่ายบริหารได้จริง สภาคูมรัฐบาลได้จริง นั่นละถึงจะเรียกว่ามีประสิทธิภาพ ไม่ใช่สักแต่จะทำไปวัน ๆ จบไปแล้วก็ โอ.เค. ฉันประเมินฉันได้เงินแล้ว จบ มันไม่ใช่แบบนั้น อันนี้ดิฉันพูดในเชิงที่มอง ก็คือเหมือนเดิมเพิ่มไปตามยุทธศาสตร์นะ

นางสุภารัตน์ วสะภาคย์ : คือมันคงจะพลาดไปนิดหนึ่ง เราน่าจะขึ้นต้นเหมือนกับที่เราอธิบายในที่ประชุมกรรมการนโยบายและแผนฯ นะคะว่า วัตถุประสงค์และก็กรอบการประเมินครั้งนี้มีที่มาที่ไปอย่างไร พอดีมันไม่มีที่มาที่ไปตรงนี้นิดหนึ่ง มันก็เลยอาจจะทำอาจจะมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนขอชี้แจงนิดหนึ่งนะคะ การกำหนดจำนวน กำหนดอะไรที่ว่าทำไมมาเท่ากัน วันนั้นได้พูดในที่ประชุมแล้วว่าจำนวนมันเป็นการวัดเชิงปริมาณ แต่ว่าเรื่องของเชิงคุณภาพ ต่างระดับกัน คุณภาพจะต้องแตกต่างกัน ซึ่งตรงนี้ได้พูดในที่ประชุมไปแล้วว่าให้เน้นวัดในเรื่องของคุณภาพของการทำงาน ไม่ใช่ว่า ๕ เรื่อง แล้วคุณภาพจะมาเท่ากัน ซี ๙ ซี ๑๐ ซี ๑๑ เพียงแต่ว่าจำนวนเรื่องขอให้วัดเชิงปริมาณในจำนวนเท่ากันเท่านั้น คุณภาพนั้นต่างกันแน่นอนแต่ละซีนะคะ ทีนี้ในเรื่องของการให้คำปรึกษา ท่านรองฯ พรพิมลก็ได้ชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการรอบตัวชี้วัดแล้วนะคะ การให้คำปรึกษามันเป็นเรื่องของงานประจำมันจะไม่มาเกี่ยวข้องกับการมาทำกรอบการประเมินครั้งนี้ เพราะว่ากรอบการประเมินครั้งนี้วัตถุประสงค์ที่ทำประเด็นหนึ่งก็เพื่อนำไปเป็นการจัดสรรเงินรางวัล ตรงนี้คือเป้าหมายของการที่มีตัวชี้วัดขึ้นมาคะ ก็ขอแค่นี้ก่อนแล้วกัน

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

ประธาน : ในประเด็นที่ท่านเลขาฯ จะมอบนะคะ ก็จะมีเรื่องตามคำรับรอง ท่านก็จะมอบให้ท่านที่ปรึกษาตามยุทธศาสตร์ โดยให้ตรงกับตำแหน่งหน้าที่ของที่ปรึกษา แต่ว่าบทบาทหลักขององค์กรที่ปรึกษาก็ได้รับมอบไว้แล้วในคำสั่งหลัก เพราะฉะนั้นตำแหน่งหน้าที่อะไรตรงนี้ก็ทำได้เลย อย่างเช่นด้านที่ปรึกษาสารสนเทศ พี่น้อยก็ทำไปได้เลย หรือว่าด้านกฎหมาย สมมุติว่าที่ปรึกษาอภิรักษ์ภูษาหรือที่ปรึกษาสิทธิชัย ถ้าเป็นเกี่ยวกับกฎหมายหรือบทบาทหลักขององค์กรทำได้เลยตรง ๒ เรื่อง ไม่ต้องมอบอีก ถือว่ามอบแล้ว แต่ท่านเลขาฯ จะมอบใหม่ก็คือตามคำรับรอง ตรงนี้จะจัดให้ที่ปรึกษาทุกท่าน อย่างน้อยท่านละ ๒ เรื่องตามคำรับรองและยุทธศาสตร์ก็จะให้อย่างน้อยท่านละ ๑ เรื่องที่ตรงกับตำแหน่งก็ต้องไปดูยุทธศาสตร์ให้ตรงกับตำแหน่ง คืออย่างน้อยอย่างละ ๑ แต่ว่าบางท่านอาจจะได้ ๒ ถ้าเกี่ยวกับตำแหน่งที่ต่างไป อย่างพี่แป้นก็จะได้เรื่องเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ อะไรที่ตรงจะมอบให้ตรงเชิญพี่น้อยคะ

ร้อยเอกหญิง สุวิธนา เหลืองไตรรัตน์ : ขออนุญาตนะคะ พอดีอาจจะผิดพลาดที่ไม่ได้เสนอเมื่อวาน เนื่องจากเมื่อวานก็เห็นว่าสิ่งที่ทำมากรองมาแล้วนะคะจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิด้วยคือพี่พรพิมลและก็ทางคณะท่านรองฯ แต่ในส่วนจริง ๆ ก็ยอมรับความคิดของคุณอภิรักษ์ภูษาเหมือนกันคือ ซี ๑๐ อาจจะต้องทำอะไรที่มันหนักแน่นกว่า จริง ๆ แล้วก็อยากเสนอว่าถ้าวัดน้ำหนักอาจจะไม่ ๕๐ ๕๐ ก็ได้ อาจจะปริมาณแค่ ๔๐ คุณภาพ ๖๐ เราก็รับได้ในส่วนตัวของตัวเองนะคะ ในฐานะที่ทำงานมันควรจะได้คุณภาพมากกว่าหรืออะไรอย่างนี้ เนื่องจากเมื่อวานดูแล้วทุกอย่างมันก็พอมีเหตุมีผลและก็ตามที่ท่านรองฯ ได้พูดเกริ่นนำอะไรหลายอย่าง เราก็ทราบว่ามันก็ผ่านการกลั่นกรองและประชุมมาเยอะแล้ว อันนี้ก็พูดฝากไว้ว่าจริง ๆ ก็เข้าใจงานจะยากกว่าอะไรทำนองนี้นะคะ

ประธาน : แล้วประเด็นเรื่องการทำว่าจะต้องมีเครื่องไม้เครื่องมือหรือคนพิมพ์ พอดีจริง ๆ ตรงกลุ่มงานอำนวยการมีตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลกับธุรการอยู่ มีกรอบตรงนั้นเดี๋ยวจะเสนอท่านเลขาฯ ขอบรรจุ และก็จะดำเนินการเรื่องพิมพ์งานให้ที่ปรึกษาก็แล้วกัน เดี่ยวจะให้ท่านหาที่นั่นอะไรให้เขาด้วย ตำแหน่งเรามีอยู่แล้ว ถ้ามีขั้นบัญชีก็จะเรียกบรรจุและก็ให้พิมพ์ตรงนี้ ปรึกษาแล้วก็แล้วกันนะคะ เรื่องการหาคนพิมพ์งานให้

นางสุภารัตน์ วสะภาคย์ : จะต้องอำนวยความสะดวกในส่วนของการทำงาน เดินแฟ้มอะไรด้วย

ประธาน : ก็จะมีเจ้าหน้าที่ธุรการด้วย เดี่ยวจะจัดให้ตรงนี้นะคะ

นางสาวอภิรักษ์ภูษา วงษานุกัทสน์ : ฝากท่านประธานนิดหนึ่ง ดิฉันอยากเรียนว่าที่ปรึกษาถ้าคุณไม่รู้เรื่องเลยนะ ผอ. ไปดูสำนักงานประมาณ เขาจะมีสำนักงานผู้บริหาร ตรงนั้นเขาจะมีที่ปรึกษาทั้งหมดนั่งที่นั่น เจ้าหน้าที่ทำงานให้เลยนะ เพราะฉะนั้นเวลาจัดโครงสร้างองค์กรใหม่ ไปดู

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

ให้มันครอบคลุมและไม่ต้องให้มันซ้ำซ้อนงานกัน เดียวเวลาไปทำ JD Job description ออกมาก็เอียงกัน ยกตัวอย่างง่าย ๆ เป็นประสบการณ์ที่อยู่สำนักกฎหมาย ในเรื่องสอบวินัย ก็ตั้งนิติกรเป็นเลขานุการสอบ วินัย ดิฉันก็บอกว่างานนี้มันเป็นงานของบริหารบุคคล บริหารบุคคลต้องเป็นเลขานุการสอบวินัย สอบข้อเท็จจริงก็ตามต้องเป็นเจ้าของเรื่องเพราะมันจะไม่รู้เรื่อง แต่จะมีนิติกร ๑ คน ดิฉันไปเอียงกับ ผอ. บริหารบุคคลนะ คุณสุภา เป็นหน้าที่ของพีดีที่จะต้องทำ คุณเปิด JD คู่มือ อย่างน้อยคุณต้องทำโครงการ ที่สอนคนที่เป็น ผอ. กลุ่มงานหรือ ผอ. สำนักให้รู้ด้วยว่าหน้าที่ความรับผิดชอบหรือ Job description มันแปลความหมายว่าอะไร เพราะว่าอย่างเรื่องของวินัยต้องมีนิติกร ๑ คนแน่นอน แต่คนที่ไปเป็นเจ้าของเรื่อง คืองานบริหารบุคคล งานวินัย งานข้อเท็จจริง อันนี้ตัวอย่างเดียวไม่ได้รวมหลายตัวอย่าง เพราะฉะนั้น ต้องสอนให้เขารู้ก่อน ว่าคำว่า Job description หน้าที่ความรับผิดชอบคุณทำอะไรบ้าง ขอบเขตมากน้อย แค่นั้น เพราะถ้าเริ่มนับ ๑ ไม่รู้ก็แยแล้ว งานเวรเฝ้า งานสารบรรณ อย่างนี้คะ คุณต้องรู้ว่าจะสายแดง สาย ๔ มาก่อนสาย ๓ สาย ๓ มาก่อนสาย ๒ สาย ๒ มาก่อนสาย ๑ ไม่รู้เรื่องเลย เพราะฉะนั้นเวลาประสาน เข้าไปติดต่อกับชาวบ้านกลายเป็นล่าช้า ต้องหาคนเก่งหน่อยในการทำงานที่จะออกไปสัมผัสกับคน ช่างนอก อันนี้ต้องฝากเอาไว้ด้วย อย่างนี้เป็นต้น เพราะอะไร เพราะว่าในเรื่องของงานวินัย ในเรื่องของ งานสอบสวนข้อเท็จจริงหรืองานคดี มันจะแยกให้ชัด งานหลักที่เป็นภารกิจหลักขององค์กรในการ ร่างกฎหมาย สำนักกฎหมายวันนี้ไม่ได้ทำแล้วนะ ทำงานหลักคือเรื่องงานคดี ซึ่งคุณต้องแยกออกมาแล้ว ก็คือสำนักคดี สำนักงานนิติธรรม ซึ่งต้องแยกกับสำนักกฎหมาย สำนักกฎหมายจะต้องเข้าไปกระบวนการ Process ของงานร่างกฎหมายทั้งหมดตั้งแต่วันแรกจนสุดท้าย งานกรรมวิธีการต้องทำเรื่องตรวจสอบ ควบคุม คุณต้องแยกให้ชัด トラบใดที่คุณแยก Job description ไม่ชัด ถ้าคุณไม่ทำ Job analysis คุณจะ ไม่เห็น Job description คุณจะไม่เห็น Job spec คนชัดหรือคนคะ และคุณจะไม่ลอก ก.พ. เขารั่วไป ตาย อนาคต และไม่ต้องไปเป็น ๕๐ ๖๐ สายงานเหมือนเขา เอาให้ง่ายสายงานของเรา ฝากในอนาคต ที่มันจะต้องเกิดขึ้นแน่ ๆ เพราะฉะนั้นอย่างงานของกลุ่มงานที่ปรึกษาที่ไม่มีคนทำ มันก็จะเป็นในลักษณะ อย่างนี้ เพราะว่าไม่เข้าใจว่าโครงสร้างขององค์กรมันควรจะต้องเป็นอย่างไร จะแยกเป็นแบบไหน มันก็เลย เป็นปัญหาในการทำงาน เหตุมันไม่ชัด มันก็ส่งถึงผล มันก็พันกันยุ่งอย่างนี้

นางสาวศศิเพ็ญรัตน์ พลชนะ : กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก รู้สึกจะมีทั้งวิทยากร หมายถึงว่า มันมีคนลงอยู่ได้ เราน่าจะใช้ได้ จันทิมาช่วยได้ เพราะเขาอยู่กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก นี่คือหน้าที่ของเขา ที่จะช่วยท่านที่ปรึกษา และก็ธุรการกับบันทึกข้อมูล นี่บรรจู้ได้ และก็ถ้าอย่างนั้นท่านพูดก็มีประเด็นที่ น่าสนใจว่าเราจะให้แต่ธุรการกับบันทึกข้อมูลก็น่าจะไม่เหมาะ น่าจะมีนิติกร วิทยากรไว้ให้ใช้อย่างละคน อย่างน้อยที่สุดก็จะได้เป็นคีย์ให้ท่านบ้าง ไม่อย่างนั้นท่านคีย์คนเดียวก็น่าจะดูแลไม่ได้

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

นางบุญรักษา ชมชื่น : ตัวนี้ที่จริงแล้วกลุ่มงานตรงนี้เดิมที่เขามีแยกงานที่ปรึกษา มา อัตรากำลังมันมีอยู่แล้ว ๑๔ อัตราที่ยังจำได้ แต่ว่ามันไม่ได้บริหารจัดการตรงนี้ และก็ไม่ใช่แค่พิมพ์ มันจะต้องเป็นกลุ่ม ตรง ๑๔ อัตรา ก็ไปสืบดูก็แล้วกันว่ามันไปอยู่ตรงไหน โดยหลักเดิมมันมี แต่ที่นี้ที่พี่พูด พอเราทำงานปุ๊บเราจะรู้เลย คือดีที่ว่ามีลูกน้องดี เขามาเอ่ยปากเลยว่า พี่ถ้าจะพิมพ์เดี่ยวหนูช่วยพิมพ์ให้ แต่ถ้าเราไปบอก น้องพิมพ์งานให้พี่ที อะไรอย่างนี้ มันมีศักดิ์ศรีด้วยการทำงาน คือมีน้องหลายคน คือมีน้ำใจ คือไม่ทำให้ก็ยิ่งโทรมาว่าพี่จะให้หนูช่วยทำอะไรไหม ให้พิมพ์อะไรไหม แต่พี่ว่ามันไม่ใช่ มันไม่ใช่ ภารกิจ เราควรจะต้องระบบ พี่พูดนี้ไม่ได้พูดเพื่อตัวเอง เดี่ยวพี่จะไปแล้ว แต่น้อง ๆ คนอื่น ๆ ที่จะอยู่กัน ก็อยากให้อยู่กันอย่างสมัครสมานสามัคคี และทุกอย่างต้องมีส่วนร่วม คุณอย่าลืมคำว่า มีส่วนร่วม คือเขา ไม่ได้มีส่วนร่วมในการทำงานอะไรเลย เขาจะเป็นหนึ่งในนั้นได้อย่างไร มาถึงเหมือนคุณเอามาให้ คำรับรอง เช่น ๆ อ่าน วิ่งเอามาให้เดี๋ยวจะประชุม ถามว่าหนูเอาเอกสารมาที่อ่านตอนไหน อีก ๑๐ นาที มา มันเหมือนบังคับให้อ่านอะไรอย่างนี้ มันไม่ได้หรอก มันอ่านแล้วต้องคิด ต้องไปอ่านที่บ้าน งานแผน ก็เหมือนกันคือทำแล้วให้เวลาหน่อย คืออยากช่วยนะ คือไม่ได้มีตำแหน่งอะไรแต่ก็อยากช่วยทุกอย่าง คือมันต้องมีเวลาในการอ่านและก็ศึกษาวิเคราะห์ ไม่ใช่อ่านหนังสือ ก ข แค่นั้น ถูกไหมคะ มันไม่มีเวลา บางทีกลับไปเห็นข้อบกพร่องถึงบ้านแล้ว อย่างเมื่อวานนี้สำนักการประชุมเป็นแถว ก็ไม่ได้แก้ในบันทึก การประชุม แม้กระทั่งชื่อหน่วยงานคุณก็ยังเขียนของเราผิด คือเมื่อวานที่กลับไปทวนอีกรอบหนึ่ง เพราะไม่มีเวลาอ่าน เพราะทุกอย่างมันมาเร่ง ๆ คืออย่างน้อย ๆ ชื่อมันไม่ควรผิด เพราะมันเป็นไปตามกฎหมาย เราไปทำเขาตกเขาหล่นอะไรอย่างนี้ไม่ได้ ก็ฝากเอาไว้ เพราะทุกอย่างมันเร่งรีบ

นางสาวอภิญญา วงษานุกัทสน์ : ต้องเรียน ผอ. ศศิเพ็ญรัตน์นะคะ กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก ไม่ได้อยู่ในกลุ่มที่ปรึกษากฎหมาย กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก คือช่วยอำนวยความสะดวกงานของผู้บริหาร สำหรับ องค์การแพทย์ที่จะทำเหมือนกับท่านที่ปรึกษาบุญรักษาบอก มันก็ควรจะมี ก็เคยมีอยู่แล้ว ก็เคยเห็นอยู่แล้ว ก็เชื่อคนที่ไปทำ ท่าน ผอ. คนหนึ่งท่านบอก ผมเอามาบอกกับสำนักกฎหมายเองพี่ เพื่อที่จะแบบนี้ นี่คืออย่างนี้นะ ที่ไปที่มาแบบนี้ละ แต่คนที่จะต้องวิเคราะห์มันก็ควรจะเป็นสำนักบริหารงานกลางกับ สำนักงาน ก.ร. ต้องวิเคราะห์ให้ ออก ไม่ใช่เขาทำมาอย่างไรก็ต้องไปแบบนี้ ไม่ใช่ มันต้องเคาะ เคาะ ออกมาเลยว่า Job analysis ของงานทั้งหมด ของสำนักงานแห่งนี้มันมีที่ Job Job หลักคืออะไร Job รองคืออะไร แล้วถึงจะออกไปที่ Job description ถึงจะไปที่ Job spec คน หลักมันมีแค่นั้นหรอก ไม่ได้ยาก เพราะฉะนั้นเรียนให้ทราบนิดหนึ่งว่า คนอื่นอาจจะลำบาก แต่ตัวเองไม่ได้ลำบาก เพราะพิมพ์ เป็นคอมพิวเตอร์ แต่พิมพ์เป็นก็ไม่สามารถ Print ได้นะคะ เพราะคอมพิวเตอร์ที่ให้ใช้ไม่มี Printer บอกให้ รู้เลย เพราะฉะนั้นคุณต้องคิดว่าคุณให้อะไรเขาทำแค่นั้น และกับบทบาทหลักขององค์กรนี้เหมือนกัน ทำตามบทบาทหลักขององค์กร ทำงานอะไร Job มันมีจริง ทำได้เลย ๆ พูดได้ ทำได้เลย ทำอะไร

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

เยอะเยอะเลยบทบาทขององค์กรในภารกิจในพันธกิจ ที่ปรึกษากฎหมายต้องทำอย่างไร ๆ ถ้าเขาไม่ปรึกษาคุณ ท่านเลขาฯ ไม่มอบหมายคุณ คุณจะมึนงานทำไหมล่ะ

นางสุภารัตน์ วสะภาคย์ : คือ ๒ ตำแหน่ง คือวิทยากร ๙ คุณอนุวัฒน์กับคุณตั๋ย ไม่ทราบว่าคุณอยู่ในกลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก หรือกลุ่มบริหารคะ ถ้าอย่างนั้นเราก็สามารถให้เขาร่วมงานได้ใช่ไหมคะ

ประธาน : จะให้มาช่วยหรืออย่างไรคะ

นางสุภารัตน์ วสะภาคย์ : คือหมายความว่าถ้าหากที่ปรึกษาทำงานอะไรอย่างนี้ แบบเราให้เขาเป็นทีมได้ใช่ไหมคะ เพราะเขาอยู่ในกลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก

นางสาวอภิญญา วงษาหนูทัศน์ : เขาเป็นกลุ่มช่วยอำนวยความสะดวก ที่ช่วยนักบริหารทำงานคะ ไม่ใช่มาช่วยที่ปรึกษา

ประธาน : พอดีเรามีตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลกับธุรการที่ยังไม่ได้บรรจุในกลุ่มนี้ ก็จะบรรจุเพื่อจะมาช่วยสนับสนุนที่ปรึกษาที่ว่าขาดการพิมพ์ได้ นิตกร วิทยากรเขาจะเป็นระดับ ๗ ขึ้นไปด้วยนะคะ เพราะว่าเขาต้องการผู้มีประสบการณ์สูง

นางสุภารัตน์ วสะภาคย์ : จริง ๆ แล้วทุกวันนี้เขาทำอะไรกันที่ถาม แล้วถ้าหากว่าอย่างนั้นสมมุติว่าเรามีการตั้งคณะทำงานอะไรของที่ปรึกษา เราก็สามารถเอามาช่วยได้ใช่ไหมคะ

ประธาน : ที่ปรึกษาที่ว่าขาดอยู่จริง ๆ ตรงนี้ก็เห็นด้วย คือการพิมพ์งาน เครื่องมือ ตรงนี้ก็รับว่าเดี๋ยวจะจัดการให้ ซึ่งทำได้นะคะ แต่ตรงกรอบอันนี้มันก็ยังไม่ได้ลงนาม วุฒิสภาเขา

ประธานเลขาธิการวุฒิสภาแล้วนะคะ เขาบอกว่าเข้า อ.ก.ร. ได้เลย ทางคุณละเอียดบอก เขาก็ไม่มีการชี้แจงแบบเราด้วยซ้ำ เพราะว่าเขาก็มีทางรองฯ สมศักดิ์และก็มีสำนักนโยบายและแผนวุฒิสภามา เขาก็ให้เข้า อ.ก.ร. ไปเลย และพอเข้า อ.ก.ร. เสร็จ แต่ละสำนักงานก็จะไปเจรจารายละเอียดกับผู้ที่ทำข้อตกลง พอทำรายละเอียดเสร็จจะเข้า อ.ก.ร. ประเมินอีกรอบหนึ่งและเข้า ก.ร. หลังจากนั้นถึงจะลงนาม มันจะมี Step ของมัน นี่คือการเบื้องต้น ท่านที่ปรึกษาก็อยากให้ทำความเข้าใจกับที่ปรึกษาว่าตรงกรอบตรงนี้จะมีความเห็นเป็นประการใดเพื่อจะเอาเข้า อ.ก.ร. บ่ายนี้ ในประเด็นที่หม่อมเสนาอค์ค้างอยู่ ตรงว่ายุทธศาสตร์ตรงนี้จะปรับแก้ใหม่ตรง ๔ คะแนน

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

นางสุภารัตน์ วสะภาคย์ : คือตรงนี้มีนิดหนึ่ง ท่านเลขาฯ อาจจะได้มอบหมาย คือท่านเลขาฯ ยังไม่แน่ใจนะคะว่า ท่านเลขาฯ จะมอบหมายทั้งยุทธศาสตร์ ทั้งกิจกรรมโครงการสำหรับทุกคนหรือเปล่า ถ้าทุกคนเท่าเทียมกันอย่างนี้ เพราะว่าต้องดูตามพันธกิจ คือถ้าหากว่าอันนี้ มันเปิดช่องเอาไว้ว่าหรือ คือหมายความเลือกได้ ถ้าหากว่าภารกิจที่ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ได้รับมอบหมายที่ท่านเลขาฯ มอบหมาย แล้วการมีบทบาทในภารกิจตรงนี้มีมันน้อยกว่ากิจกรรมโครงการ เราจะได้มีสิทธิเลือกได้ว่าจะหยิบตรงไหนมา ตัวนี้มันเป็นผลประโยชน์ของเราเอง ที่เพิ่มไปตรงนี้ว่า หรือให้เลือกได้ เพราะว่าภารกิจที่ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ เราอาจจะมีส่วนน้อย แต่ถ้าหากว่าภารกิจเฉพาะกิจกรรมโครงการเรามีบทบาทมาก เราเอาตรงนี้มาประเมินเราก็ได้เปรียบ ใช่ไหมคะ คือมองอย่างนี้

นางบุญรักษา ชมชื่น : ไม่มองถึงความได้เปรียบ เสียเปรียบ คือต้องมองถึงมาตรฐานของการปฏิบัติงาน อย่างเมื่อวานพี่ก็ List ให้ที่ประชุมว่า ปัญหาของที่ปรึกษาคือเรื่องการมอบหมาย ก็ได้นำเสนอที่ประชุมไป ท่านเลขาฯ ก็ลงมติแล้วว่า เดี่ยวท่านจะมอบตามที่พี่เสนอ อันนี้เป็นอันว่ายุติ แต่ไม่เกี่ยวกับการที่จะมาปรับตัวนี้ คือที่ว่าคุณคิด คุณคิดของตนเอง แต่ว่าพอท่านเลขาฯ มอบไป หลักการมันก็ต้องคงเดิมตาม Standard ที่วางเอาไว้ มันจะต้องเป็นหลักการนั้น คือพี่ไม่ต้องการผลประโยชน์หรือไม่ผลประโยชน์ ต้องการให้งานมันได้มาตรฐานว่าคุณเป็น ซี ๑๐ ระดับ ซี ๑๐ ของคุณงานแค่ไหน เพียงไร หรือ ซี ๙ จะลดหย่อนลงมา ตรงนี้น่าจะเป็นประเด็นปัญหาที่มา Discuss กัน แล้วก็อยากจะให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำงาน ไม่ใช่คุณคิดของตนเอง เออเอง คุณไม่ได้เชี่ยวชาญอะไร ทั้งหมดของที่ปรึกษา และมาบอกว่าวุฒิฯ เขาไม่ตั้งใจ ไม่ใช่เขาไม่ตั้งใจ เขาขี้เกียจუნวาย เขาเหมือนจ่ายอม อะไรเขาก็ไม่รู้หรือ คุณจะทำอย่างไร เอาตามมา ส่งมา ทำได้ทั้งนั้นละ เพราะพี่คุยแล้ว เขาบอกว่าจะให้ทำอะไรก็ต้องทำ ที่พูดพูดอย่างนี้ แต่ที่พี่พูดอยากวางหลักการในการทำงานว่า ถ้าเราบริการจัดการได้ ทำอะไรให้มันดี ทำให้มันถูกหลักการ ให้ทุกคนมีส่วนร่วมเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ก็คิดว่าอะไรมันน่าจะดีขึ้น ที่พี่คิดพี่คิดอย่างนี้ ไม่ใช่มารื้อฟื้นอะไรของคุณ แต่เท่าที่คุณทำมา พี่ก็ถามว่ามีน้ำใจสักครั้งหนึ่งไหมว่าเชิญไปคุยกันทั้ง ๒ สภาว่า เรามีความคิดเห็นอย่างไร คุณก็ไม่มีเชิญพี่ พี่ถามคนอื่นเขาก็ไม่รู้เรื่องถามใครก็ไม่มีใครรู้เรื่อง เพราะคุณคิดให้ คุณถือว่าคุณเป็นผู้บริหาร เราก็ต้องทำ คิดแค่นั้นละ

ประธาน : ถ้าตามกรอบอย่างนี้ มันเป็นกรอบก่อนนะคะ และวันลงนามถ้ายังไม่มีการชื่อเรื่อง เขาก็ให้เวลาอีก ๓๐ วัน นับแต่วันลงนาม ถ้าตามกรอบนี้จริง ๆ ก็คือเหมือนเดิมที่ทำเมื่อปี ๒๕๕๐ แต่เพิ่มยุทธศาสตร์ ถ้าเชิงปริมาณไม่แก้ก็ตามนั้นนะคะ และตรง ซี ๙ ซี ๑๐ ซี ๑๑ จะเปลี่ยนเรื่องอะไรใหม่เพิ่มยอดใหม่ หรือเหมือนเดิม ตรงนี้ไม่ตั้งใจใช่ไหมคะ

นางบุญรักษา ชมชื่น : ต้องให้ ซี ๙ เขาเป็นคนพูด

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

ประธาน : คุณสิทธิชัยถ้าเท่ากันนี้ โอ.เค. ไหมคะ ๕ เรื่อง ท่านรับทราบตรงนี้หมดแล้ว ท่านเข้าใจแล้ว ยุทธศาสตร์กับคำรับรอง บทบาทหลักถือว่าท่านมอบแล้ว ทำได้เลย เป็นคำสั่ง เดี่ยวกลุ่มงานนโยบายและแผนจะ List ชื่อที่ปรึกษาเข้าใส่ที่อยู่ในคำรับรองกับยุทธศาสตร์ กรรมการ ทำยุทธศาสตร์อาจจะต้องเกิดแล้ว แล้วก็ตั้งกรรมการทำยุทธศาสตร์เลยปีนี้ ดีไหมคะ จะได้มีชื่อที่ปรึกษา เข้ามาได้

นางบุญรักษา ชมชื่น : เรื่องยุทธศาสตร์ที่ตีใจมากเลยที่ว่าทำไมเราไม่ปรับ คือยุทธศาสตร์ที่ว่ามันต้องตามสถานการณ์ มันต้องทันสมัย ทันเหตุการณ์ ไม่ใช่ไปยึดโยงอยู่แต่ของเดิม ๆ ตรงนี้ก็คือ หมายถึงว่าเป็นเวทีที่ให้เราได้พูด ใช่ไหมคะ หมายถึงว่าโดยหลักแล้วมันก็มีความข้องใจหลายเรื่องในการที่ ทำตัวนี้มา พอซักแล้วประเด็นที่พี่ถามก็ไม่มีในบันทึกการประชุม ที่จริงเรามีอะไรที่ Comment เอาไว้เยอะ ก็อยากให้ออกไปในบันทึกการประชุม แต่มันก็ไม่มี คือที่พี่พูดเพื่อให้คุณกลับไปคิด กลับไปดูว่าชาวโลก เขาทำกันอย่างไร คือไม่ยอมมาพายเรืออยู่ในอ่าง เพราะพี่กำลังจะออกไปสู่ทะเลดูวิวอันสวยงามแล้ว คุณพามาพายเรืออยู่ในอ่างอีกแล้ว เรากำลังจะออกสู่เป้าหมายของเราอยู่แล้ว

ประธาน : เติงปริมาณผ่านนะคะ เติงคุณภาพร้อยละ ๕๐

นางศรีเงิน สุขากิรมย์ : พิจารณาเรื่องยุทธศาสตร์ของปี ๒๕๕๒ ที่เรากำลังจะทำ งบประมาณ ถ้าพี่จุกเห็นว่ามันมีข้อคิดเห็นที่เราจะต้องมีการปรับปรุงยุทธศาสตร์ เราก็มาดูในจุดตรงนี้ ก็ได้คะของปี ๒๕๕๒ แต่ของปี ๒๕๕๑ เราคงดำเนินการไม่ทันแล้ว เพราะเราตั้งงบประมาณไปแล้วด้วย

นายนพรัตน์ ทวี : ขออนุญาตครับ ของวุฒิชัย เขามีอาชีพด้านการประชุม แต่ของเรา เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านควบคุมหลักคุณธรรม คือลองเทียบดูยุทธศาสตร์ของเราส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของบุคคลให้เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

นางบุญรักษา ชมชื่น : คืออย่างนี้ที่พี่ตีใจ ทราบมาว่าทำงานกันใหม่ เราเอาภารกิจหลัก มานำเสนอ ภารกิจหลักขององค์กรคืออะไร ภารกิจหลักขององค์กรคือระบบงานที่นิติบัญญัติ แต่เวลา เราทำทนาย เราเอาเรื่องต่างประเทศ เอาเรื่องประชาธิปไตย พี่ก็บอกว่ามองแล้วภาพมันไม่สวย มันไม่งาม แต่พอเรามาดูงานของวุฒิชัย นี่ไม่ได้ให้คนระดับ ๑๐ อ่าน ระดับเด็ก ๆ เขาเอาเอกสารพี่ไปอ่าน เขาบอกทำไม เรามันต่างกับเขาจังเลย แต่พอพี่ซักบอกว่า ก็เราไม่มียุทธศาสตร์ เราก็เลยเขียนไม่ได้ว่าเป็นมืออาชีพ แต่พี่ก็ไม่อยากจะทำแบบว่าซ้ำเติม อย่าง ผอ. ศศิเพ็ญรัตน์ พี่คิดว่า ๑. คุณจะต้องศึกษาทำงาน ก.ร. ต้องเป็นตรงกลาง ภาพรวม ๒ สภา เสร็จแล้วมารับตำราในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล พัฒนาองค์กร ต้องศึกษา คุณยังมาถามอยู่เลย มืออาชีพคืออะไร ทำอย่างไรจะเป็นมืออาชีพ Competency คุณก็ยัง ไม่ได้ทำ แต่คุณรับเงินไป ๒ ปีแล้ว พี่พูดมา ๒ - ๓ ปีแล้ว พี่ถามทางนี้ว่าคุณทำอะไรกัน คือถ้าพูด พูดในหลักการ แต่พอพูดก็จะไม่ชอบใจว่าคุณมาทัก ถูกไหมคะ แต่ว่าตรงนี้นั้นเป็นส่วนประกอบของ

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

การที่คุณจะรับเงิน รับทอง ความเจริญก้าวหน้าขององค์กรที่เขาจัดเงินตรงนี้มาให้ คุณต้องมีความพัฒนา ต้องมีความก้าวหน้า ไม่ใช่ว่าประเมินเอาตัวที่ฉันว่าตรงนี้ฉันก้าวผ่านและเอาตัวนี้มาประเมิน อยากให้ภาพขององค์กรมันดี

ประธาน : ขออนุญาตค่ะ พี่जूกดูตรงเชิงคุณภาพนิดหนึ่ง ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ

นางบุญรักษา ชมชื่น : ตรงนี้ไม่ตั้งใจ

ประธาน : อันนี้ถือว่าเห็นแล้วนะคะ ก็มีพี่เป็นกับคุณสุทธิชัย คิดใจเชิงคุณภาพใหม่คะ ๓ ท่านเข้าแล้ว แต่ว่าอธิบายนิดหนึ่ง ตรงแต่ละคะแนน แต่ละเรื่อง ที่บอก ๑ คะแนนต้องงานเสร็จ ร้อยละ ๔๐ ๒ คะแนน ร้อยละ ๖๐ ๓ คะแนน ร้อยละ ๘๐ ๔ คะแนน ร้อยละ ๑๐๐ หมายถึงว่าในแต่ละเรื่อง คือ ๕ เรื่อง เขาจะวัดคะแนนแต่ละเรื่องเป็นเปอร์เซ็นต์ตรงนี้ เพราะฉะนั้นแผนงานขั้นตอนแต่ละเรื่อง เราจะต้องทำบอกว่า สมมุติงานชิ้นนี้มี ๕ ขั้นตอน ขั้นตอนละ ๒๐ เปอร์เซ็นต์อะไรนี้ การทำจะต้องทำ แผนงานตรงนี้

นางบุญรักษา ชมชื่น : พี่มีข้อคิดใจเรื่องที่ว่าเราเป็นกรรมการ ในนั้นเขียนว่าจะต้องมีส่วน ผลักดันงาน สำเร็จอะไร อย่างไร กรรมการสภาที่รู้อยู่ แต่คุณเขียนเอาไว้ คุณมัดใหญ่เลยนะ คุณไปอ่าน ในรายละเอียด ตอนนี้นั้นยังไม่ถึงตรงนี้ใช่ไหม ถึงเวลาต้องมาคุยกันอีกทีหนึ่ง ว่าเกณฑ์การทำงาน คุณดูการทำงานขององค์กรในรูปกรรมการทำอย่างไร แล้วถ้าคนไม่ได้เป็นประธานแล้วทำอย่างไร แต่ในนั้น คุณจะเขียนไว้ละเอียดเลยว่า เวลาวัดความสำเร็จในการเป็นกรรมการ คุณมาตีกรอบเอาไว้แบบละเอียด เลย พี่ก็ไม่ว่าว่าเป็นจริงมันทำได้ไหม มันผลักดันตัวไหนให้ไปถึงตัวไหน อะไรอย่างนี้ ผลักได้ไหม ตัวกรรมการ ความสำเร็จ ถ้ามันเป็นประธาน มันก็คือ โอ.เค. แต่ตำแหน่งกรรมการเฉยๆ วัดอย่างไร ใครจะเป็นคนวัด ใครจะเป็นคนบอกว่า โอ.เค. สำเร็จ หรือไม่สำเร็จ อะไรอย่างนี้ ที่คุณเขียนเอาไว้ละเอียด มากเลย คุณมัดหมดเลย พี่ไม่รู้เพื่อน ๆ ได้อ่านกันหมดหรือยัง เพราะตรงนี้นั้นเป็นที่หลัง แต่ว่าที่เขียนไว้ คุณมัดยิ่งกว่าข้าวต้มอีก

ประธาน : เรื่องกรรมการใช่ไหม

นางบุญรักษา ชมชื่น : ทุกเรื่องที่คุณเขียนอธิบายความจริงใหม่

ประธาน : อธิบายเรื่องความสำเร็จมันสำเร็จพร้อมกัน ขอลธิบายนิดหนึ่ง ที่บอกว่า ความสำเร็จกรรมการชุดนี้มันสำเร็จ ถ้าเสร็จสิ้นมันก็เสร็จพร้อมกันทั้งคณะ ถูกไหมคะ

นางบุญรักษา ชมชื่น : ในนั้นมันเขียน จะต้องมาแบ่งปันกันด้วยระหว่างประธาน กับอะไรต่ออะไร ว่าใครทำอะไร

ประธาน : อันนั้นมันเป็นเรื่องการแบ่งเงิน แต่ว่าความสำเร็จ เมื่อกรรมการชุดนี้งานเสร็จ มันเสร็จ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ด้วยกัน ประเด็นนี้ถูกไหมคะ

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

นางบุญรักษา ชมชื่น : ถ้าเป็นอย่างนี้ มันก็คือ โอ.เค. อันนี้ก็เหมือนเดิม แต่ในประเด็น
เมื่อวานไม่ใช่อย่างที่ตีถูกพูด

นางสุภารัตน์ วสะภาคย์ : ตรงที่ท่านรองฯ พรพิมล ก็ได้ย้ำว่าจะต้องมีหลักฐานด้วยว่า
ได้มีส่วนในการผลักดันให้โครงการนี้สำเร็จอย่างไร เขาจะดูคุณภาพตรงนี้ มันจะต้องลงในรายละเอียด
มันจะต้องมีหลักฐานที่ชัด

นางบุญรักษา ชมชื่น : แต่เมื่อวานไม่อยากจะพูด เห็นว่าท่านเลขาฯ ไม่สบาย

ประธาน : ถ้าตรงนี้คำว่า งานเสร็จ ร้อยละ ๑๐๐ ท่านกรรมการชิ้นนี้งานเสร็จ ก็ได้เสร็จ
พร้อมกัน แต่แบ่งสัดส่วน ประธาน รองประธานกรรมการแบ่งต่างกัน เพื่อเอาไปคิดเงินรางวัล คนละช่วงนะ

นางสาวศศิเพ็ญรัตน์ พลชนะ : คืออย่างนั้นะคะ โครงการเขาจะแต่งตั้งท่านที่ปรึกษา
มาร่วมด้วย สมมุติว่าถ้าไม่ได้เป็นประธาน ก็เป็นรองประธาน คำว่า เป็นรองประธาน นำหนักการดำเนินงาน
ให้สำเร็จมีสูง แต่ถ้าเป็นแค่กรรมการ งานกรรมการสำเร็จไป ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อันนี้เป็นเรื่องของ
คณะกรรมการ แต่คุณภาพของที่ปรึกษาที่จะประเมินว่า ท่านได้ไปช่วยให้ตัวชี้วัดที่ท่านเป็นกรรมการ
อยู่ด้วย ท่านได้แสดงอะไรบ้างที่จะผลักดันให้งานคณะกรรมการนี้บรรลุถึงเป้าหมายได้ ท่านเข้าไปนั่ง
แค่พยักหน้าหรือเปล่า หรือว่าท่านได้นำเสนอประเด็นที่เป็นเหตุให้ เป็นข้อมติสรุปได้ เพราะการอธิบาย
นำเสนอ อย่างที่จุกเสนอพูดอย่างนี้เยอะ ๆ มันประเมินได้ว่ามีคุณภาพ ไม่ใช่ว่ามานั่งฟังเฉย ๆ หรือมานั่ง
พยักหน้า นี่คือคุณภาพของงานของที่ปรึกษา อันนี้เล่าให้ฟัง

นางบุญรักษา ชมชื่น : อ่าพูดอย่างนี้คุณเข้ม เพราะเธอเป็นคนพูดเองเมื่อวานนี้ แต่ที่
ชี้แจงเกี่ยวกับเธอ หลักการที่ประเมินไปปีที่แล้วก็ใช้หลักนี้ แต่ที่คุณมาพูดเหมือนมาคิดอะไรขึ้นมาใหม่
แต่ถ้าคิดจริง ๆ แล้วมันก็ต้องเป็น สมมุติที่เสนอความคิดเห็นที่ประชุมยอมรับ ที่ต้องได้คะแนนมาใช้ใหม่
สตาฟฟ์ที่ต้องได้มากด้วยหรือเปล่า มันก็ต้องมาแตกในรายละเอียด แล้วกรรมการมี ๒๐ - ๓๐ คน
คุณคิดคุณมันเป็นความลำบาก

นางสุภารัตน์ วสะภาคย์ : ขออนุญาตนิดหนึ่ง คือเมื่อสักครู่นี้คุณต้องนะคะ ว่าบทบาท
ของประธาน รองประธาน มันจะมีมากนิดหนึ่งในกิจกรรมโครงการ แต่ถ้าที่ปรึกษาไปเป็นเพียงกรรมการ
แล้วที่ปรึกษาไปเป็นประธานคณะทำงาน ซึ่งมีส่วนผลักดันให้งานชิ้นนั้นในกรรมชุดนั้นสำเร็จ นำหนักของ
คุณภาพมันก็มาก มีได้หมายความว่า เป็นกรรมการแล้วแค่เสนอความเห็นอย่างเดียว กรรมการก็อาจจะ
เป็นประธานคณะทำงาน ซึ่งมีบทบาทสูง แล้วมีส่วนผลักดันให้งานชิ้นนั้นในคณะกรรมการชุดนั้น
ประสบความสำเร็จ ตรงนี้คะแนนคุณภาพมันก็จะสูงตามไปด้วย

ประธาน : โอ.เค. กรอบแค่นี้ก่อน วิธีการคิดคะแนนเราคงต้องคุยรายละเอียดต่อไป
แต่ตรงนี้เข้า อ.ก.ร. อันนั้นเป็นวิธีการ ซึ่งจริง ๆ ยังไม่ตรงกันวิธีการคิดคะแนน

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

ร้อยเอก (หญิง) สุวัฒนา เหลืองไตรรัตน์ : ขออนุญาตนะคะ ตรงนี้เราอาจจะมองภาพอะไรไม่ค่อยชัดกัน ทั้งผู้จัดทำและผู้ที่ถูกประเมิน คือจะชัดขึ้นถ้าเราได้เห็นว่าเป็น PA ประเมินเราจากสิ่งที่เราพยายามเสนอว่า เราทำอะไรอย่างนั้นนะคะ ดูว่าภาพมุมมองที่สะท้อนกลับมาเป็นอย่างไร เราอาจจะชัดขึ้น และความกังวลของเพื่อน ๆ อาจจะหายไปก็ได้ เพราะว่าบางครั้งเรามองว่าเนื้องานเราดูเหมือนไม่ค่อยมีอะไร แต่คนที่มุมมองดูการ Present งานเราอาจจะดีก็ได้ น่าจะได้ผล

นางบุญรักษา ชมชื่น : ขอนิดหนึ่งนะคะ ท่านประธานก็ต้องคิดนิดหนึ่ง บางคนพูด ๕ เรื่อง จำนวน ๕ เรื่องคุณภาพ แต่ละคนคิดไม่เหมือนกัน โปรดไปดูเลย มันสามารถทำเรื่องง่ายก็ได้ เรื่องยากก็ได้ ใน ๕ เรื่องคุณไปดูเถอะ เพราะฉะนั้นที่เห็นที่มาเขียนในรายละเอียดที่ส่งมา พี่ก็คิดว่ามันจะมัดคนเขียนเขียนอะไรก็ไม่ว่า มันไม่ต้องถึงขนาดนั้น แต่เมื่อวานนี้คือไม่ยากพูด เพราะท่านเลขาฯ ไม่สบาย ก็ไม่ยากพูดให้มันกระทบกระเทือนใจ อันนี้เราทำเองก็เลยคุยให้ฟัง

ประธาน : แต่ในเบื้องต้นตามนี้ก่อนนะคะ เดี่ยววิธีรายละเอียดคงต้องคิดกันเยอะ พี่แป้นมีอะไรไหมคะ เชิญค่ะ

นางวนิดา มาศะวิสุทธิ์ : คือเผอิญก็เป็นคนที่สนใจ เพราะปีที่แล้วเราทำแล้ว เพราะฉะนั้นก็เลยพยายามดูว่ามันคืออะไร พอมีที่ปรึกษา เพราะที่บ้านอยู่ดูดิฯ ก็เลยคุย ก็พอรู้เรื่องบ้าง จะไม่หนักใจเท่าปีที่แล้วที่ใช้บริษัทประเมิน คราวนี้ยังมีท่านรองฯ พรพิมล ท่านเป็นราชการ เพราะท่านรู้ และถ้าเราได้อีกกับท่านโดยชัดเจนอีกที่ คิดว่าคงไม่มีปัญหา น่าจะคุยกันได้ และรายละเอียดก็เข้าใจ แล้วท่านเลขาฯ ก็บอกว่าจะมอบแล้วเกณฑ์ตามเงื่อนไข เพราะฉะนั้นก็ไม่มีอะไรติดใจในจุดนี้

ประธาน : อันนี้เข้า อ.ก.ร. ไปก่อน นั่นเป็นวิธีให้คะแนนว่าบทบาทนี้ต้องพยกหน้า หรือว่าทำอะไรอีกทีหนึ่ง ท่านสิทธิชัยมีความเห็นอย่างไรไหม โอ.เค. ตามนี้ไหมคะ ตามนี้ก็ โอ.เค. เห็นด้วยนะคะ ส่วนวิธีคิดคะแนนอะไรอีกทีนะคะ ถ้าอย่างนั้นขออนุญาตปิดประชุม ขอขอบคุณทุกท่านค่ะ

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๓๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๒

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข